

POROKE NA JAPONSKEM

Ko dobro izobraženo japonsko dekle zapusti šolo ali univerzo, ima le malo priložnosti za zaposlitev in mnogo se jih raje umakne nazaj v svojo družino. Učijo se urejanja cvetlic, kuhanja in glasbe ter čakajo na moža. Može jim včasih najdejo po družinskih zvezah in prijateljih. Kakega mladeniča omenijo za primernega, pretresejo vse njegove razmere in si natančno ogledajo njegovo fotografijo. Če so z vsem zadovoljni, pripravijo formalni sestanek, ki se ga udeležijo tudi starši ali posrednik. Formalnosti se potem sklenejo in mladenič in mladenka se lahko sestajata po svoji volji, ter se nazadnje tudi poročita, kadar in če se zato odločita. Poročno slovesnost opravijo po sintoističnem, budističnem ali krščanskem obredu, toda ne glede na obred se nevesta navadno dvakrat ali trikrat preobleče: najprej se prikaže v navadnem kimonu, nato v zahodnjaški beli obleki, v drugem, bogatejšem kimonu in nazadnje še v navadni zahodnjaški obleki, ko zapusti slovesno kosilo.

Mestni Japonci

Pred vojno, ko so imeli družino za pomembnejšo, kakor so čustva posameznikov, so poroke mladih urejali starši ali sorodniki. Čeprav je tudi danes četrtnina vseh porok še zmerom v naprej pripravljena, to pomeni le, da seznanijo prizadete z ustreznimi partnerji, ti pa potem sami odločajo o tem, ali se bodo poročili ali ne.

Zaposlena dekleta se navadno omožijo z delovnimi tovariši. Oboji pri tem poudarjajo praktičnost: moški se zanimajo predvsem za zdravje svojih bodočih žena, ženske pa najbolj zanima sposobnost snubačev za zaslužek. Tipično mestno družino sestavljajo danes na japonskem mož, žena in eden ali dva otroka.

Kmečki Japonci

Ker na Japonskem vlada načelo, da se gospodarjenje na kmetiji ne prekine, kmetijo navadno podeduje najstarejši sin. Ta je potem dolžan skrbeti za ostarele starše, čaščenje prednikov in zagotovitev dediča, ki bo ohranil kmetijo. Njegovo poroko uredijo v glavnem njegovi in nevestini starši. Po poroki običajno pripelje dedič kmetije nevesto na svoj družinski dom. Mlada žena se mora podvreči ne le svojemu možu, temveč tudi družini svojega moža. Od nje so zahtevali, da mora zmerom ubogati svojo taščo. Nevesta je bila v resnici na najnižjem položaju v gospodinjstvu. Zjutraj je morala prva vstajati, v posteljo pa je šla zadnja. Morala je kuhati, paziti na otroke in na polju delati z moškimi. Šele ko je sama postala tašča je v gospodinjstvu uživala pravi ugled.